

Svatá Hora

4

2011

ročník
XLVIII

Rozhovor s Jiřinou Kopeckou II. • Z letošních poutí • Nové varhany

„Spasitel znal tvoji dobrotu
a tajemství tvého mateřského srdce.
Útočiště hříšníků, svěřuje nás tobě,
když zanechává kříž a vstupuje do nebe.“

sv. Teresie z Lisieux

OBSAH

Úvodník

Méně-hlavní **3**

Naše pravidelné otazníky

Rozhovor s Ing. Jiřinou Kopeckou II **4**

Ze Svaté Hory

Výroční zpráva Matice Svatohorské **7**

DMS na podporu stavby varhan **10**

Demontáž varhan **10**

Zprávy ze Svaté Hory **11**

Ohlédnutí – ze starých čísel časopisu **13**

Z letošních poutí **17**

Spiritualita

Královna zářící
po pravici svého Syna **19**

Poznámky o askezi III **21**

Duchovní slovo **22**

Informace

Listárna – básně M. Krátkého **24**

Exercicie, poutě, bohoslužby **25**

Fotografie
na titulní straně
časopisu:

P. Adolf Pintř
při letošní Korunovaci

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Méně-hlavní

Zase jsem se po nějakém čase ocitl uprostřed rušného života pražských ulic a už po několika chvílích mi vytanulo na mysl, jak těžké by bylo přejít ze svatohorského klidu k životu velkoměsta. Stačí těch pár hodin, pomyslel jsem si.

Lidé, kteří mne mýjeli, jako by byli často přesným odrazem centra města, jímž jsem procházel: dobře oblečení, rázně se pohybující jednotlivci ve velkém zástupu. Ve skupině a přece sami. Stavby obvykle velmi dobře udržované, prostě hlavní město na úrovni. A to je přeci samozřejmé, vždyť už termín „hlavní město“ dává tušit, že se jedná o místo důležité, o něž je třeba zvláště pečovat.

Co však s městy, která jsou jaksi „méně hlavní“? Jsou také méně důležitá. Jistě jsou obce, kde lidé nechodí tak rázně a domy nejsou tak dobře udržované. Možná není za co. Možná však, že tím důvodem je cosi hlubšího. Možná, že prostředí těchto méně-hlavních měst je také méně odcizené, méně roztržštěné. Možná, že více než o stavby se zde hledí pečovat o vztahy, možná.

Kež by platila všechna tato pozitivní možná.

Pavel Šmolík

Přinášíme Vám pokračování rozhovoru o spiritualitě Latinské Ameriky, místní světcích a řádu Johaniťů s Magistrální dámou Řádu maltézských rytířů Ing. Jiřinou Kopeckou.

Ve znaku Maltézského kříže

Hovořila jste o dalších patronech Latinské Ameriky, které jste měla na mysli?

Jedná se o dva velmi uctívané světce. Prvním z nich je Svatý Martin de Porres (San Martin de Porres). Žil v Limě, hlavním městě Peru (1579-1639). Byl to míšenec, mulat. Jeho maminka byla černoška z Panamy, otec pocházel ze Španělska. Martin se již od dětství zabýval přírodním léčitelstvím, bylinkami, často ošetřoval nemocné a věnoval se chudým a žebrákům. Rodina bydlela nedaleko dominikánského kláštera v Limě. Již jako mladík se Martin snažil vstoupit do kláštera a stát se mnichem, ale tehdejší situace mu to v jeho sociálním postavení bohužel nedovolila. Míšenec nebo černoš se nemohl stát řeholníkem.

Pro jeho péči a obětavost mu postupem doby bylo dovoleno přebývat v klášteře, kde pracoval alespoň jako pomocník. Byly mu svěřovány ty nejhroší podřadné práce: úklid, vaření a podobně. Za to se však mohl modlit v klášterní bazilice a být mezi řádovými bratry. Tradice říká, že při svých vroucích modlitbách před oltářem Panny Marie Růžencové často levitoval.

Později založil sirotčinec a špitál pro ty nejmudší, kde i osobně pracoval. Zřídil také útulek pro toulavé psy a kočky. Zemřel na tyfus.

Zobrazován je, a to je velmi zajímavé, s koštětem a u nohou má tři zvířata: psa, kočku a myš. Koště je atributem, poukazujícím nejen na Martinův pracovní zápal, ale vyzývá nás také, abychom se všichni vnitřně očistili. Zvířátka pak připomínají, že se tento světec staral nejenom o lidi, ale miloval i přírodu a zvířata. Říká se o něm, že když dával psům a kočkám zbytky jídla, hovořil k nim a oni se svorně najedli z jedné misky, aniž by si vzájemně ublížili. Z toho vyplývá opět cenné poučení i pro naši dobu: všichni, bez ohledu na rasu, vyznání a smýšlení, se můžeme mezi sebou domluvit, žít společně v toleranci.

Cítím, že směřujeme opět k vzájemné výměně obrazů světců mezi Peru a Českou republikou...

Ano. Když byl peruánským velvyslancem v České Republice S. E. Alberto Salas Barahona, domluvili jsme se, že by bylo vynikající umístit sochu tohoto svatého v některém kostele v Praze. Pan velvyslanec věnoval sochu vysokou asi 1,5 metru a volba jejího umístění padla na dominikánský kostel sv. Jiljí, kam vlastně sv. Martin de Porres jako dominikán patří. V Martinově domovském klášteře v Limě je pak na oplátku umístěna socha Pražského Jezulátka.

A druhý světec?

Je jím Svatá Růžena z Limy (Santa Rosa de Lima, 1586-1617), také dominikánka. Původně se jmenovala Isabella Flores de Oliva a pocházela z rodiny střední vrstvy. Když jednou kolem její hlavy zbožní rodiče viděli růže, začali jí říkat Rosa - Růžena. Bylo pro ni typické podstupování sebeutpení, například

kolem pasu si zavázala těsný řetěz a klíč zahodila do studny domu, kde rodina bydlela. Studna již neslouží svému účelu, ale lidé do ní vhazují lístky, na nichž světci předkládají své prosby. Již od malička, asi od 8 let, se Růžena modlila ve své komůrce, kde často zde strávila sama celý den. Velmi se oddávala utrpení Krista a pořádala i v průběhu roku své křížové cesty. Jednotlivá zastavení jsou dosud k vidění v jejím rodném domě. Obětavě též pečovala o nemocné a chudé. Rodiče na její přání upravili část domu jako ošetrovnu a hospic. Kladu si za čest, že jsem měla možnost navštívit místnost v klauzūře, kde sv. Růžena zemřela. Od sester jejího kláštera jsem pak obdržela trochu země z místa její smrti. Svatá

Sv. Martin de Porres

Růžena je uctívána jako velká přímlyvkyně. Její život je příkladem pokory, sebeobětování a statečného nesení osobního kříže.

Kříž je i součástí znaku řádu Maltézských rytířů, kterého jsme se dosud příliš nedotkli, ač jste jeho členkou. Můžete nám povědět něco o tomto společenství?

O Maltézském řádu bychom mohli hovořit hodiny a hodiny. Řadí se mezi nejstarší církevní řády a jeho historie je velmi dlouhá a pestrá. Vznikl v Jeruzalémě pro ochranu poutníků a ošetřování nemocných, kteří do Svaté země putovali. Byl to tedy vojenský a špitální řád. Zpočátku se jednalo o skupinu šlechticů, kteří tuto práci vykonávali pod vedením zakladatele řádu, blahoslaveného Gérarda.

Jací jsou další svatí patroni vašeho řádu?

Naším hlavním patronem je svatý Jan Křtítel, dále pak především P. Maria z Philermosu. Ostatně: správně se jmenujeme Johaniťe, právě podle již zmíněného světce Jana Křtitele, kterému byl zasvěcen náš první řádový kostel v Jeruzalémě. Název „Maltézský“ vznikl až později, protože řád se z Jeruzaléma přesunul na Rhodos a dále na Maltu.

Jako oficiální letopočet vzniku řádu se uvádí rok 1113, kdy jej svatý otec Paschal II. potvrdil bullou a schválil tak jeho činnost. Podle vzoru Maltézského řádu vznikala později další uskupení - řády s příbuznou tematikou činností, především zaměřené na péči o nemocné.

Většinu Maltézského řádu asi tvoří laici?

Ano, Johaniťe jsou laický řád, ale v jeho vedení působí nejváženější osoby s věčnými sliby.

Jaká jsou další specifika řádu oproti jiným?

Jednou z výrazných odlišností Maltézského řádu oproti všem ostatním církevním společenstvím je jeho suverenita, proto je též nazýván řádem suverénním. To znamená, že v diplomatickém sboru každé země, kde má řád zastoupení, je členem jeho velvyslanec. Řád má diplomatické styky s řadou evropských, jihoamerických, asijských, afrických i dalších zemí. Je také zastoupen v mezinárodních organizacích.

A jaká je hlavní činnost Johaniťů?

Řád se zaměřuje zejména na organizaci a provoz zdravotnických a sociálních zařízení - nemocnic, klinik, škol, školek, starobinců, hospiců. Ve smyslu svých duchovních tradic pravidelně organizuje pouti do Lurd, Fatimy, Compostely a jiných míst, přičemž zajišťuje zdravotnickou péči o poutníky a nemocné. Dnes stejně jako kdykoliv v minulosti.

Jaká byla Vaše cesta do řad tohoto společenství?

Můj kontakt s řádem se vyvíjel postupně. Během cest, které jsem absolvovala jako manželka diplomata, jsem měla možnost se na různých místech světa setkat s prací jeho členů. Nadchlo mě naplňování řádového hesla o pomoci chudým, nemocným a potřebným spojené s úctou a láskou k našemu Pánu. Na základě dlouholeté charitativní činnosti jsem pak později byla vybrána ke vstupu do řádu.

Jsou také jisté různé úrovně existence v řádu.

Jistě. Nejnižší kategorií jsou donáti. Poté následují magistrální rytíři a dámy. Třetí stav tvoří magistrální rytíři a dámy v obedienci, kteří jsou zavázáni slibem poslušnosti. Nejvyšší skupinou, to jsou členové s věčnými sliby. Sem náleží i čestní a konventuální kaplani.

Sv. Rosa de Lima

Z této skupiny se potom vybírají členové do nejvyšších úřadů jako je velmistr, velkopřevor, velkokancléř, kancléř, špitálník. Centrála řádu sídlí v Římě.

Nesmím ovšem zapomenout na výkonnou sílu našeho řádu, Maltézskou pomoc. Je složena z dobrovolníků, kteří ve svém volném čase poskytují pomoc tam, kde je potřeba. V Čechách Maltézská pomoc provozuje několik dobře fungujících center, jakým je např. Komenda v Českých Budějovicích. Z jejich práce bych chtěla zejména upozornit na práci se seniory a postiženými dětmi. Ty by bez Maltézské pomoci nemohly např. pravidelně navštěvovat školu – denně pro ně přijíždějí auta označená maltézským křížem a dopravují je do vyučování. Je to samozřejmě jen jedna z mnohých forem pomoci...

Ano, uvědomuji si další z nich: na Svaté Hoře zažívám například pravidelnou asistenci německé nebo rakouské Maltézské pomoci při poutích větších skupin z těchto zemí...

Jaký duchovní význam má pro vás Maltézský řád?

Je to především úžasné společenství vzácných lidí, kteří mají společný cíl: oslavu Boha, ochranu víry a péči o blaho lidí, zejména nemocných a potřebných. Rádi se scházíme na pravidelných mších svatých, při církevních svátcích a dalších příležitostech v našem řádovém kostele P. Marie Pod řetězem v Praze na Malé Straně. Konáme také společné exercicie i další akce. Jednou ročně přijíždíme také jako poutníci na Svatou Horu – na svátek Narození Panny Marie. Už je tradicí, že při slavnostní mši sv. zde skládají sliby noví členové Maltézské pomoci.

Má duchovní život řádu nějaké zvláštnosti?

Jak už jsem se zmínila, naším posláním je pomoc nemocným. Ta se projevuje i na každoroční pouti do Lurd. Dříve jsme se dopravovali vlakem, ale v posledních letech již pohodlněji, letecky. To znamená, že máme speciálně upravené letadlo (např. pro vozíčkáře), kde každý nemocný najde potřebné pohodlí. Staráme se o všechny, kteří potřebují pomoc, po celou dobu pobytu. Zpět se vracíme plni další síly do života a hlavně s upevněnou vírou k Panně Marii a k jejímu Synu. Pouť do Lurd se stává rok od roku populárnější, a tak z kapacitních důvodů musíme zájemce někdy i odmítnout.

Záběr řádu Maltézských rytířů je však širší. Vzpomeňme jen na celosvětovou zdravotnickou organizaci, která od něj odvodila svůj znak i název – Červený kříž...

Jistě. Činnost našeho řádu je široká. Snad by bylo vhodnější věnovat někdy příště tomuto tématu víc prostoru.

Děkuji za nabídku, v budoucnu ji jistě rádi využijeme.

S Ing. Jiřinou Kopeckou hovořil BcA. Pavel Šmolík

Maltézský řád je jeden z rytířských duchovních řádů, vzniklý v 11. století na území křesťanského Jeruzalémského království ve Svaté zemi. Byl jedním z největších a nejmocnějších křesťanských rytířských řádů středověku.

S jeho mocí a velikostí se mohl rovnat už jen pouze řád templářů nebo řád německých rytířů. Jako Řád maltézských rytířů je označován od svého působení na Maltě, která mu byla věnována v roce 1530. Řád byl znám také pod různými názvy jako byli johanité, špitálníci, svatojánské rytíři, hospitalité sv. Jana, řád sv. Jana apod. Během svého působení na ostrově Rhodos vešli ve známost také jako rhodští rytíři a označení maltézští rytíři získali až po přesídlení centra řádu na ostrov Malta. Sídlem řádu je dnes Řím.

Úřední název dnes je Suverénní vojenský hospitalitní řád sv. Jana v Jeruzalémě, na Rhodu a na Maltě.

Okénko Matice Svatohorské

Výroční zpráva Matice Svatohorské

za období od 29. 5. 2010 (minulá výroční schůze) do 21. 5. 2011 (poslední řádné zasedání výboru)

Úvod

Matice Svatohorská je sdružením přátel a příznivců Svaté Hory. Jejich členství je odrazem snahy se jakýmkoli způsobem – modlitbou, vlastní prací či finančním příspěvkem – podílet na tom, aby toto poutní místo stále více rozkvétalo do krásy a všichni se zde cítili jako doma. Všichni členové Matice Svatohorské pak tvoří jedno velké společenství. Každý pátek na sebe všichni vzájemně v modlitbě pamatují a rovněž je v bazilice sloužena v 7 hodin mše svatá za všechny živé i zemřelé členy Matice Svatohorské a dobrodince Svaté Hory.

Představenstvo Matice Svatohorské je povinno svým členům podat každoročně informace o její činnosti. Činíme tak formou této výroční zprávy, která uzavírá první rok práce nově zvoleného výboru.

Členská základna

Za rok 2010 se opět zvýšil počet nových členů Matice Svatohorské. K 21. 5. 2010 bylo registrovaných 1212, zemřelých 0, zrušilo členství 5, nových členů 17, aktivních 994 členů. K 21. 5. 2011 pak členů registrovaných 1205, zemřelých 20+16, zrušilo členství 4, nových členů 18 a aktivních 981.

Výbor Matice, schůze výboru a výroční schůze

Poslední výroční schůze se uskutečnila dle Stanov Matice Svatohorské 29. 5. 2009 na Svaté Hoře. Program byl zahájen v 10 hodin mší svatou v bazilice, které předsedal P. Josef Michalčík, protektor Matice Svatohorské. Následovalo shromáždění členů a oceněných dárců v refektáři kláštera. Na programu byla úvodní modlitba, předání bronzových a stříbrných medailí dárcům nad 10.000 Kč a nad 50.000 Kč, občerstvení a prohlídka Svaté Hory. V refektáři zatím pokračovalo jednání výroční členské schůze přednesením výroční zprávy, zprávou revizní komise, diskusí, obrazovou prezentací s výkladem, občerstvením a závěrečným pozhánáním v bazilice. Výbor Matice Svatohorské se scházel pravidelně jednou za měsíc s výjimkou letních prázdnin a měsíce ledna. Výbor pracoval celý rok bez personálních změn.

Hospodaření

Revizní komise provedla v měsíci květnu 2011 revizi hospodaření Matice Svatohorské za rok 2010. Podrobné informace o hospodaření Matice Svatohorské jsou obsahem zprávy revizní komise, která bude následovat.

Činnost

● Velké varhany

Na stavbě velkých varhan pan varhanář Šlajch intenzivně pracuje a posílá jednu fakturu za druhou. Veškerá práce a úsilí všech členů výboru je věnována tomuto projektu – zajišťování financování. Varhany, jejichž stavba probíhá od prosince 2008, dále rostou. Bylo proinvestováno již 3.500.000 Kč.

V roce 2010 byly varhanářskou dílnou Vladimíra Šlajcha provedeny práce za 1.800.000 Kč. Jedná se zejména o stavbu varhaní skříně a traktury, které vyžadují minimální vynakládání prostředků na nákup materiálu. Výše pravidelných plateb Matice varhanářské dílně totiž nedovoluje postupovat větším tempem a investovat tak např. do výroby cínových píšťal apod. Ze zmíněného 1.8 mil. Kč, proinvestovaného loňské-

ho roku, pochází z veřejné sbírky přibližně 800.000 Kč. Téměř 1.000.000 Kč darovali na tento účel členové občanského sdružení Matice Svatohorské. Zastupitelé Města Příbrami na svém jednání 6. 9. 2010 poskytl na stavbu varhan účelovou dotaci v hodnotě 200.000 Kč.

V průběhu prvního pololetí roku 2011 dojde k demontáži starých varhan. Snahou je, aby nástroj byl alespoň zčásti využit jako materiál pro stavbu menšího nástroje, bude-li to možné.

Varhanářská dílna V. Šlajcha bude dále pracovat na zhotovení hracího stolu a pokračovat ve výrobě traktury. Je třeba objednat speciální součástky, aby mohlo být s pracemi započato. Proto je nutné shromáždit větší finanční obnos.

● **Nové Vánoční CD**

Matice Svatohorská vydala nové vánoční CD Svatohorského chrámového sboru a komorního orchestru s více než hodinou vánoční a tříkrálové hudby v nákladu 500 ks. Nahrávka je uvedena zvukem svatohorských zvonů. Kromě skladeb J. J. Ryby, F. X. Brixioho, K. Břízy, R. Rejška a dalších autorů obsahuje CD též vánoční biblická čtení v podání P. Příbyla, CSsR. CD bylo prodáváno za 100 Kč ve svatohorském poutním muzeu a na objednání mailem či písemně. CD jsou téměř rozprodána, zvažujeme dotisk pro příští Vánoce.

● **Haptický model**

V prosinci 2010 zakoupila Matice Svatohorská haptický (dotykový) model Svaté Hory vyrobený z kovové slitiny. Je určen především pro nevidomé, model ale poskytne nevšední letecký pohled i všem ostatním poutníkům i turistům.

Model je umístěn v ambitu. Jeho výroba trvala 9 měsíců, je zhotoven v měřítku 1:300, váží 25 kg a je sestaven z 1423 dílů. Autory jsou J a E. Zedníkovi.

● **Kalendář akcí 2010/2011 – příspěvní na vydání:**

Dalším vkladem k provozu poutního místa bylo opětovně uspořádání a vytištění celoročního kalendáře akcí na Svaté Hoře. Matice pořádá i další akce, zvláště kulturního charakteru, např. cyklus koncertů „Hudba v nezvyklých souvislostech“ organizovaný péčí svatohorského regenschoriho Pavla Šmolíka, na který Matice získala grant od Města Příbram. Matice také přispívá do časopisu Svatá Hora a měsíčního zpravodaje Města Příbram Kahanu.

● **Časopis**

V období 1. republiky, kdy se díky Matici uskutečnily zásadní projekty, např. stavba exercičního domu, oprava náměstí a celého areálu, stavba varhan, začala Matice s vydáváním časopisu Svatá Hora, který byl jejím věstníkem. V návaznosti na tento historický fakt se ke dni 7. 4. 2011 Matice Svatohorská stala opět jeho vydavatelem. Převzala jej po vzájemné dohodě od Římskokatolické farnosti. Prvním impulzem jeho znovuzrození byl skromný počátek novodobé éry časopisu pod patronátem P. Josefa Břicháčka. K dalšímu rozvoji došlo zejména péčí svatohorského faráře P. Stanislava Příbyla. S odchodem P. Příbyla ze Svaté Hory časopis postupně převzali šéfredaktoři P. Josef Michalčík a poté P. Anton Verbovský. Roku 2011 nakonec dochází k opětovnému převzetí vydávání časopisu Maticí Svatohorskou.

Rozpracované a plánované aktivity

● **Opravy a zpřístupnění zvonice pro návštěvníky Svaté Hory.**

Vzhledem k neuspokojivému technickému stavu zvonice se výbor Matice Svatohorské usnesl poskytnout finanční prostředky na její opravu a zpřístupnění návštěvníkům Svaté Hory jako jeden z návštěvních okruhů prohlídky Svaté Hory.

Investorem této akce bude farnost jako majitel zvonice a Matice jí na tento účel poskytne finanční prostředky ve výši 250.000 Kč + zvonařské práce. Úpravy provede firma Distav na podkladě smlouvy s farností. V současné době se projektem úprav zvonice zabývá architekt a firma Distav připravuje smlouvy. Práce měly započít ihned po uzavření smluv, ale na základě jednání s technikem hasičů a novými předpisy se jednání zastavila. Bylo by nutné instalovat hlásící zařízení, jehož provoz stojí 10.000 Kč měsíčně. Toto finanční zatížení je pro Svatou Horu neúnosné.

● **Benefiční koncert**

Ve spolupráci s ing. Ivanem Fuksou, který zajistil dva interprety z Národního divadla v Praze (sólistu ND Vratislava Kříže a trumpetistu orchestru ND Vladimíra Rejčka), se letos opět uskuteční benefiční koncert. Koncert proběhne 8. 6. 2011 ve Svatohorské bazilice. Jste všichni srdečně zváni. Celý výtěžek vstupného bude poukázán na stavbu nových velkých varhan.

Závěr

Chtěla bych poděkovat členům výboru Matice Svatohorské za veškeré jejich úsilí v průběhu hodně síly a inspirace do dalších úkolů. Všem členům Matice Svatohorské, dárcům a dobrodincům děkuji za jejich pomoc, podporu a modlitby. V neposlední řadě děkuji P. Josefu Michalčíkovi za jeho pomoc a podporu a přeji mu hodně spokojenosti a síly v jeho úřadě.

Svatá Hora 21. 5. 2011.

*Věra Langová, předsedkyně výboru Matice Svatohorské
Schváleno výborem Matice Svatohorské a VČS 28. 5. 2011.*

Vladimír Šlajch zaměřuje umístění nového nástroje

Nový svatohorský kalendář na rok 2012 právě vyšel. Církevní kalendář (katolický s liturgickými svátky) a občanský kalendář v jednom. Najdete zde veškeré informace o Svaté Hoře a nepřetržitě množství aktuálních fotografií.

Objednat jej za cenu 75 Kč + poštovné a balné můžete prostřednictvím svatohorského e-shopu nebo na adrese Svatohorského poutního muzea.

Kontakt: Matice Svatohorská, IČ: 70829071, Svatá Hora 591 261 80 Příbram, tel.: +420 318 429 939, fax: +420 318 429 934, e-mail: matice@svata-hora.cz. Věřejná sbírka byla oznámena Krajskému úřadu Středočeského kraje 15. 12. 2009.

DMS na podporu stavby varhan pro Svatou Horu

Od začátku července můžete na stavbu nových varhan pro Svatou Horu přispívat zasláním dárcovské SMS. Odesláním SMS ve tvaru: DMS (mezera) SVATAHORA na telefonní číslo: 87 777 nám pomůžete postavit varhany pro Svatou Horu! Cena DMS je 30 Kč, na stavbu varhan pro Svatou Horu přispějete 27 Kč.

Můžete také přispívat pravidelně každý měsíc po dobu jednoho roku. Stačí odeslat SMS ve tvaru: DMS (mezera) ROK (mezera) SVATAHORA na telefonní číslo 87 777 a každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. Více informací o dárcovských SMS najdete na www.darcovskasms.cz. Službu DMS zajišťuje Fórum dárců.

Přispět můžete také poukázáním daru na číslo účtu 050016-0523967309/0800 nebo složením hotovosti v sakristii na Svaté Hoře (rádi vám vystavíme potvrzení pro daňové účely), zakoupením bronzové pamětní medaile za 2000 Kč (polovina ceny je určena na stavbu varhan; medaili lze zakoupit v sakristii na Svaté Hoře nebo zašleme na dobírku poštou).

Každý, i sebemenší dar, je důležitý! Stavte s námi varhany pro Svatou Horu a podpořte tak jedinečný projekt, který realizuje Matice Svatohorská, občanské sdružení přátel a dobrodinců Svaté Hory. Za Vaši štědrost Vám srdečně děkujeme!

Celkové náklady na velké varhany pro kůr svatohorské baziliky jsou cca 15.000.000 Kč. K 1. 9. 2011 bylo shromážděno cca 4.154.000 Kč, tj. téměř ¼ potřebných finančních prostředků. Více informací o stavbě varhan pro Svatou Horu najdete na www.svata-hora.cz/varhany.

Demontáž varhan

Právě probíhá demontáž velkých varhan, stojících na kůru svatohorské baziliky. Po jejím ukončení vznikne prostor pro nutné stavební úpravy před instalací nového již rozestavěného nástroje.

Varhany postavila roku 1948 firma Rieger. Nástroj měl tři manuály a pedál. Vzhledem k době vzniku bylo použito převážně levnějších zinkových přístal, což mělo nepříznivý vliv na zvuk nástroje, navíc zinek vzhledem k instalaci na půdách, kde v zimě mrzlo, zkréhl. Díky umístění částí varhan na tepelně neizolovaných půdách se také nástroj stal (teplotní rozdíly) neladitelným. Varhany byly navíc několikrát přestavovány.

Protože z těchto a jiných důvodů velké varhany ve svatohorské bazilice, které se ocitly na prahu jejich technické životnosti, již nebylo vhodné rekonstruovat, probíhá nyní jejich demontáž, aby byly na kůru nahrazeny novým nástrojem, který již vzniká v dílně borovanského varhanáře Vladimíra Šlajcha. Ten je mj. autorem malých (chórových) svatohorských varhan, které nyní zastávají v bazilice veškeré liturgické hudební funkce namísto chybějícího velkého nástroje.

Jako první byl demontován hrací stůl varhan na kůru, dále pak rozebrány části v půdních prostorech. Malá část přístal a některé další komponenty (měch, starší ventilátor), byly na přání diecézního organologa přemístěny do diecézního depozitáře. Ostatní materiál je likvidován.

V následující fázi bude diskutována statika kůru, realizace zateplení půdních prostor a další otázky, související s umístěním nových varhan.

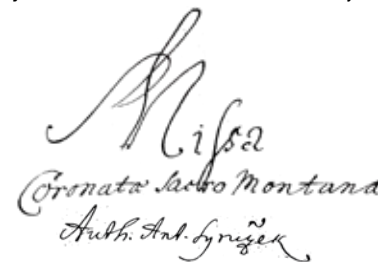
Svatohorské varhany s námi můžete stavět i Vy. Bez Vašich darů projekt nebude možné dokončit. Na stavbu varhan i všechny související práce můžete přispět různými formami, např. též dárcovskou SMS (viz výše).

Pavel Šmolík

Zprávy ze Svaté Hory

- V sobotu 28. 5. se uskutečnila letošní **Pouť Matice Svatohorské a Výroční schůze**. Byla zahájena mší sv. v bazilice, kterou sloužil P. Jan Paseka, člen Matice a bývalý svatohorský ministrant. Následovalo předání medailí dárcům větších částek na stavbu velkých varhan, promítání prezentace o událostech uplynulého roku na Svaté Hoře, zpráva o činnosti výboru a zpráva revizní komise. Tyto byly schváleny. Po diskusi a malém občerstvení pokračovalo setkání krátkým koncertem a pobožností v bazilice. Schůze byla zakončena komentovanou prohlídkou Svaté Hory včetně návštěvy zvonice a letního kůru.
- Arcibiskup Diego Causero**, apoštolský nuncius v České republice, byl 28. května 2011 **jmenován apoštolským nunciem ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku**. Po více než sedmi letech tak k 1. červenci 2011 ukončil svou misi v České republice. Při nejrůznějších příležitostech, zejména o Korunovaci, Vánocích a Velikonocích, jsme se s ním mohli setkávat na Svaté Hoře. Pro jeho novou misi mu vyprošujeme hojnost Božího požehnání.
- V pondělí 31. května při mši svaté v 17.00 zazněla **novodobá premiéra** skladby věnované Svaté Hoře. Byla jí *Missa Coronata Sacro Montana* Josefa Syřůčka.

Provedení bylo možné zejména díky badatelské práci PhDr. Daniela Doležala ze St. archivu Praha a spolupráci Českého Muzea Hudby.

- Arcidiecézní pouť rodin** se letos konala v sobotu 4. 6. Současně se uskutečnila další Poutní mariánská sobota.
- Matice Svatohorská ve středu 8. 6. uspořádala ve spolupráci s Ing. Ivanem Fuksou další **Benefiční koncert** na podporu již probíhající stavby velkých varhan

ve svatohorské bazilice. Zazněla hudba A. Dvořáka, G. F. Händela a dalších autorů v podání sólistů Vladimíra Rejla - trubka a Vratislava Kříže - baryton, které doprovodil svatohorský regenschori Pavel Šmolík.

- Ve dnech 18. a 19. 6. se konal **dvoudenní poutní zájezd** organizovaný Maticí Svatohorskou. Sobotní cesta vedla přes poutní místa Sušice (Andělská hora) a Kašperské Hory, kde se po prohlídce místních chrámů účastníci - celkem 25 poutníků - ubytovali. Cílem bylo poutní místo Bodenmais, kam poutní výprava dorazila druhého dne (neděle) o svátku sv. Bena. Všichni se účastnili slavné poutní mše i následného průvodu, tradičně za deštivého počasí. Na zpáteční cestě se k poutníkům přidali i svatohorští účastníci cyklopoutě Příbram - Bodenmais.
- V sobotu 11. června se konaly tradiční **latinské zpívané chorální nešpory**.
- V sobotu 18. 6. se v Prachaticích konala **Národní pouť** u příležitosti jubilea českého světce Jana Neumanna, redemptoristy. Pouť navštívili i zástupci svatohorských redemptoristů. Bohužel nebyl z Příbrami vypraven žádný poutní autobus.
- Na svém **109. zasedání** 25. 6. výbor Matice Svatohorské rozhodl výroční členskou schůzi na Svaté Hoře (přítomno 57 členů, protektor a 7 hostů), úspěšný Benefiční koncert na stavbu velkých varhan (výtěžek 21.500 Kč) a přijal zprávu o průběhu dvoudenního zájezdu do Bodenmais i o zařazení veřejné sbírky na velké varhany do projektu DMS (dárcovských SMS) od 1. 7. 2011.
- V neděli 29. června jsme při mši svaté v 9.00 oslavili **slavnost Těla a Krve Páně**, a to včetně tradičního eucharistického průvodu.
- Ve dnech 2. a 3. 7. se konaly oslavy **279. výročí Korunovace** milostné sochy P. Marie Svatohorské. Hlavní mši svatou v neděli 3. 7. v 9.00 celebrol generální vikář českobudějovické diecéze P. Adolf Pintř. V rámci oslav se, kromě obvyklých slavnostních bohoslužeb, uskutečnil večerní koncert cyklu „Hudba v nezyklých souvislostech“ v korunovačních kaplích. Vystoupil soubor Atlantis collegium.

- ☐ Ve dnech 11. – 17. 7. se v exercičním domě konal **praktický kurz pro varhaníky** plzeňské diecéze. Byl zakončen nedělní mší svatou v 11.00, při níž absolventi kurzu obstarávali liturgickou hudbu. Mši svatou celebraval biskup plzeňský Mons. František Radkovský.
- ☐ Odpolední **mše svatá** o památce sv. Marie Magdaleny 22. 7. v 17.00 se konala v **krápníkové kapli**, zasvěcené této světici.
- ☐ V pondělí 1. 8. o slavnosti sv. Alfonsa de Liguori, zakladatele kongregace redemptoristů, při mši sv. v 17.00 bratr **David Horáček složil věčné sliby**. Svěřujeme tohoto nového člena kongregace vašim modlitbám.

- ☐ Další **Poutní mariánská sobota** se konala v sobotu 6. 8. Vzhledem k malému zájmu poutníků o její program to byla poslední Poutní sobota v tomto roce.
- ☐ V sobotu 7. 8. již tradičně dorazili **poutníci z Passau** s Mons. Georgem Ederem, který byl též celebrantem hlavní mše pouti v 11.00 u Korunovačního oltáře.
- ☐ Poutní slavnost – **slavnost Nanebevzetí P. Marie** – se letos konala ve dnech 13. a 14. 8. Byla zahájena v sobotu latinskými nešporami bez účasti celebranta v 18.00 a vigilijní mší svatou v 19.30 hodin, po níž následoval světelný průvod. Program v neděli pokračoval mší svatou v 9.00 hodin, které předsedal rada Apoštolské nunciatury Mons. Dennis Kuruppassera. Homilii z této bohoslužby naleznete na jiném místě časopisu. Odpolední program byl zakončen českými zpívanými nešporami.
- ☐ Ve čtvrtek 18. 8. započala **demontáž starých varhan** z baziliky. Více informací naleznete na jiném místě časopisu.
- ☐ Letošní **pouť řeckokatolíků** se uskutečnila v sobotu 27. 8. Liturgii pro asi 300 poutníků v 10.00 u Korunovačního oltáře vedl Mons. Ladislav Hučko, apoštolský exarcha.
- ☐ Ve středu 31. 8. se se Svatou Horou **rozloučil vojenský kaplan P. Kamil Vicha**, který odchází do nového působiště v Opavě. P. Kamil pracoval od roku 2007 jako kaplan 13. dělostřelecké brigády v Jincích a současně bydlel na Svaté Hoře. Účastnil se též zahraničních misí, např. v Kosovu aj. Vprošujeme mu mnoho Božího požehnání a síly Ducha Svatého v novém působišti.

- ☐ **Poutníci** (červen – červenec 2011): **21. 5.** Mrákov, 21 osob • PTP • Orelská jednota; **23. 5.**: Augsburg (Něm.) • 44 osob; **26. 5.** Cham (Něm.), 50 osob; **28. 5.**: Louňovice • Pouť Matice; **29. 5.**: Dubné • Sdružení mar. mládeže, 100 osob • Ruhmannsfelden (Německo) • Švýcarsko; **2. 6.**: Poutníci ze Slovenska, 50 osob; **4. 6.**: Kamenice n/Lipou • Pouť rodin z Polska; **5. 6.**: Domažlice; **6. 6.**: Amberg; **7. 6.**: Praha – Vinohrady • Salzburg, 40 osob • Slovensko • Traunwaser; **8. 6.**: Kobyly • Divine (Slovensko) • Szczecin (Štětín – Polsko); **11. 6.**: Františkáni – Plzeň, **14. 6.**: Idaho (USA), 14 osob; **16. 6.**: Legan; **17. 6.**: Augsburg; **18. 6.**: Blowice; **21. 6.**: pouť kněží plz. diecéze; **24. 6.**: Plavecký Štvrtok (Slovensko); **25. 6.**: Poutníci z Itálie, **2. 7.**: Poutníci z Německa • Domažlicko (po 2 autobusech) • cyklopouť Bodenmais • Pelhřimovsko • Trnava • Bystřec; **9. 7.**: Smečno; **17. 7.**: varhaníci plz. diecéze; **21. 7.**: Komunita CCN, 80 osob; **24. 7.** Pelhřimov • Tábor; **30. 7.**: Strakonice; **1. 8.**: Polsko; **3. 8.**: Furth im Wald, 50 osob; **6. 8.**: Pěší p. – mládež Březnice, 22 osob • Řevnice; **7. 8.**: Poutníci z Bavorska, 200 osob; **9. 8.**: Polsko, 20 osob • Želiv; **15. 8.**: Č. Krumlov; **17. 8.**: Rokytnice, 20 osob; **20. 8.**: Velešín • Litomyšl; **23. 8.**: Polsko • Broumov • H. Králové • Itálie; **27. 8.**: Lišov a okolí • Blatná • Itálie, 20 osob; **28. 8.**: Blatná – Sedlice; **30. 8.**: Polsko. Bez záruky.

Velké varhany pro Svatou Horu
Vybaveno 4,154 mil. Kč • ophřív 10,846 mil. Kč

VĚSTNÍK MATICE SVATOHORSKÉ.

Ze Svaté Hory.

Valná hromada Matice Svatohorské konala se za nevidaného účastenství 7. ledna 1923 v arcibiskupském konviktu v Příbrami. Prostranný sál byl přeplněn; mnoho účastníků stálo venku, mnozí, nenaležše místa, odešli. Valnou hromadu zahájil J. M. velmistr řádu křížovnického, ndp. Josef Vlasák, předseda spolku, krátkým, ale výstižným proslovem. Uvítav všechny, zvláště pana okres. hejtmána Kremličku, p. okr. komisaře Dr. Čermáka a četné vzácné hosty, vysvětluje, co bylo vykonáno v minulém roce a zdůrazňuje, že všechny opravné práce, provedené dle daných dispozic a pod vedením Památkového úřadu, jsou zdařilé. Uznaly to odborníci i časopisy, zvláště „Nár. Listy“ ze 26. listopadu, které mluví o vykonaných opravách s uznáním a prohlašují je za vynikající dílo významu kulturního, uměleckého i vlasteneckého. Vzdává díky všem přítomným členům i nepřítomným, po celé naší vlasti roztroušeným členům, prosí aby zůstali věrní Matici a aby každý člen získal aspoň jednoho nového člena a doufá, že s pomocí Boží a dobrých lidí, bude možno dokončiti všechny projektované opravy, které budou vyžadovati milionových nákladů a jejichž jen nepatrná část jest hotova, v době určení, v jubilejním roce 1932. — Ze zprávy jednatelské a pokladní vysvítá, že činnost spolku Matice

Svatohorské předstihla již v prvním svém správním roce 1922 všechny naděje a očekávání, jež přátelé Sv. Hory a ctitelé Rodičky Boží Svatohorské v Matici skládali. — Dle jednatelské zprávy p. prof. Bambasem přednesené, má spolek 249 členů zakládajících, 1412 řádných, 2127 příspívajících a orgán Matice časopis „Svatá Hora“, již v prvním roce měl 6000 odběratelů. — Dle pokladní zprávy pokladníka p. prof. Svatušky přijal spolek 413.564 Kč a vydal obnos 231.585 Kč. Zbývá tedy pro příští rok na opravy přes 181.000 Kč. Ale dobře připomenul p. prof. Svatuška, že veliký příjem minulého roku způsobili zakládající členové (s příspěvkem 1000 Kč), jejich počet v prvním nadšení je jistě značný, který však v příští době nebude již tak veliký a ukončil svou zprávu s prosebným výkřikem: „**Neopouštějte nás, získávejte nám nové členy, abychom mohli potřebné velké sumy sehnat!**“ Po zprávě revisorů, byly účty schváleny. — Pan okresní hejtmán Kremlička vyslovuje uznání dosavadní činnosti Matice; prohlašuje, že Sv. Hora jest perlou chudého příbramského kraje, pro mnohé rodiny že jest jediným pramenem výživy a má tedy, nehledíc k významu náboženskému, pro náš kraj vysoký význam národohospodářský a sociální a z toho stanoviska volá další činnosti spolku „Zdař Bůh!“ Proslav p. okr

Z druhého čísla časopisu Svatá Hora, ročník 1923.

hejtmana přijat s velkým nadšením a potleskem. — Reč městského rady a faráře vldp. Aloise Tylínka unesla přímo shromáždění, jež přes tu chvíli propukalo v bouřlivé projevy souhlasu. Oblíbený náš řečník dokazoval ve znamenité své řeči, že Sv. Hora nám musí být **opěrným bodem** na odboj a výboj v bojích, jež církev a katolíky očekávají. Musí být **zářící hvězdou**, proti bludům a bludičkám — moderním bludařským sektám — aby nezavedly národ do bahna a k novým Lipanům. Uvádí slova prof. Denise, že jedině katolicism zachránil náš národ. Jako v protireformaci bl. Panna Maria to byla, jež dopomohla k vítězství, tak nám pomůže zvítěziti i v boji, který nám i vlasti nastává, ze svého hradu Sv. Svatohorského. Sv. Hora není majetkem ani redemptoristů, ani města Příbramě, ale národa a vlasti a národ a vlast musí si ji vyzdobiti k jubileu

tak, aby potomci mohli říci: „Ti naši dědové byli chlapíci!“ Řečník uvádí též, čím má být Sv. Hora kněžím. Má jim být stanicí oddechu, občerstvení a stanicí očistění. I kněz je poutník a musí se časem optati sebe sama: „Quo vadis?“ — Chceme-li zachovati národ, musíme mu zachovati víru a pro zachování víry je Sv. Hora velmi důležitou. K zachování a výzdobě Sv. Hory musíme postavití ne jeden pluk — 4000 členů Matice Svatohorské — ale celou armádu! Bez peněz není možno opravovatí! — J. M. p. předseda poděkoval řečníkovi, výboru, zvláště místopředsedovi, velelúst. p. vikáři Msg. Hrdličkovi a vdp. P. rektoru Zapletalovi a ukončil schůzi s upřímným „Zdař Bůh!“ další činností Matice Svatohorské. Byl též zmocněn, aby tlumočil osobně J. M., nejdp. arcibiskupovi hold oddaností a věrností celého shromáždění. —

SVATÁ HORA.

ROČNÍK III.

L. P. 1924.

ČÍSLO 7.

Josef V. Kratochvíl:

Měšfanské bratrstvo pod ochranou Panny Marie Svatohorské v Praze.

(Nástin dějepisný).

Ave Filia Dei Patris! Ave Mater Dei Filii! Ave Sponsa Spiritus Sancti! Ave Templum totius Sanctissimae Trinitatis! Tak čtu nadpis titulního listu ozdobeného obrázkem Panny Marie Svatohorské, pod nímž uveden následující chronogram: SOLI IEHOVAE SIT GLORIA INFINITVSQVE HONOR DIVAE VIRGINI EXISTENTI IN MONTE SANCTO. (=1749). Jako nábožný pozdrav z dávného věku čtu tato slova ze staré knihy, přede mnou ležící.

První část statě o mariánském bratrstvu, ročník 1924, číslo 7.

Zdravas dcero Boha Otce! Zdravas Matko Boha Syna! Zdravas choti Ducha svatého! Zdravas chráme celé Nejsv. Trojice! A: Jedině Bohu buď sláva a nekonečná úcta Svaté Panně na Svaté Hoře!

Tak začíná pamětní kniha nábožného bratrstva mariánského, které nyní známo jest pod titulem: *Měšfanské bratrstvo pod ochranou Panny Marie Svatohorské* a sídlo své má při chrámě otců Dominikánů u sv. Jiljí v Praze. Kniha staré, po ruce mi jsoucí, podávají kus historie kultu P. Marie Svatohorské v Praze, i neváhám na základě tomto podati zde nástin vzniku a rozvoje tohoto mariánského sdružení, doufaje, že řádky mé potěší čitele P. Marie Svatohorské, hlavně v Praze žijící.

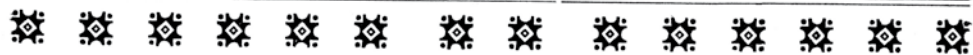
I.

Jak sdružení toto povstalo, dovidáme se z nejstarší knihy bratrstva. „Předmluva“ její, psaná dobrou češtinou a písmem ozdobným a úhledným, zní takto: Ačkoliv všeobecně svrchovaný Pán v ctění svatých a nejvíce v Rodičce své zveleben bývá, když jeden neb druhý nejsvětější Matku neb vyvolené jeho ctí, přece však více se Jeho Velebností líbí, když jich více pospolu jemu v Marii čest vzdávají, neb tam, kde jich více shromážděno jest, on v prostředku jich se vynachází! K tomu se přičinili za velebného předka mého Vojtěcha Haase na Sv. Poli novopražském administrátora církevního, horliví páni pražští musicí (hudebníci), jenž s ním vespolek na Svatou Horu putovati počali, při tom některá chvalitebná pravidla složili a na budoucí časy taková zachovávatí se zavázali. Nyní ale ve větším počtu pobožnost ta vznik berouc, aby věčné paměti zaporučena byla, tedy, jak mne vážná uctivost nadřečených pánův muzikantův za presesa zvolila, což mně mílo bylo, ihned přítomnou knihu jsem zjednal, v nížto k patřící vědomosti nadjmenovaná pravidla neb regule řádně a zřetelně na věčnou památku zapsána se vynacházejí. — Pročež, laskavý čtenáři: Kdokoliv tu knihu čísti budeš, vynasnažení mé uznej dobromyslně, jsi-li spolubratr téhož nábožného společenství svatohorského, drž se těch pravidel, neb nezahyne, kdo v cti mariánské trvanlivý zůstane, Marie chválu rozmnožuje, i v modlitbách horlivých setrvej, na mne často vzpomínej, jenž jsem té pobožnosti zcela oddaný P. Josephus Gelinek, Administrator in Sancto Campo Neoprageno. — A končí se předmluva opětným chronogramem:

Tato kniha postavena skrze Iosefa Gelineka, Svatého Pole Nové Prahy Administrátora Církevního (= roku 1738).

O vzniku a původu toho mariánského sjednocení vypravuje kniha bratřská toto: Toto chvalitebné a pobožné sjednocení vzalo svůj počátek skrze bohabojné a pobožné, obzvláště Rodičku Boží Svatohorskou milující osoby, které od roku 1715 nejprve po třech, pak čtyřech, pěti, šesti osobách pospolu na Sv. Horu chodily, až r. 1735 více jich se sešlo a sjednocení toto o 14 osobách založily, předepsavše sobě jisté regule neb závazky, podle kterýchžto žítí přislíbily. Všichni členové jména svá v knize této k tomu zřízené zaznamenávali a vepsali. — Stalo pak se, že dva z toho sdružení, totiž pan Václav Kůna a pan Ciprian Havlíček dne 28. prosince r. 1738 v klášteře mužském řádu Služebníků Rodičky Boží Marie P.) k stolu pozváni byli.

Při té příležitosti nábožný kněz P. Mansvetus Maria Launský, ordinis Servorum B. V. M., rozdával přítomným hostům obrázky P. Marie Svat. Jmenovaní pp. Kúna a Havlíček svěřili se zmíněnému řeholníkovi, že patří k mariánskému čtrnáctičlennému sdružení a vše o něm mu vypověděli. P. Mansvet projevil mínění, že by sdružení to čítati mělo patnácte členů, a to z té příčiny, aby Rodička Boží, (kteráž paterý počet jest milý), k uctění pěti písmen sladkého jména Maria, patnáct písmen služebníků měla a sice: jako dcera Boha Otce pět, jako Matka Boha Syna také pět a jako nevěsta Ducha svatého rovněž pět, a při tom ihned sám se za patnáctého člena přihlásil. Návrh P. Mansveta byl od dosavadních členů s radostí a nadšeně přijat a tak tedy patnáctičlenné bratrstvo utvořeno. Ačkoliv na tři skupiny po pěti rozdělení, přece všech patnáct jedním srdcem a stejnou myslí Pannu Marii chválili a velebili. Měli už vzor a sice na bl. Parciu ze řádu sv. Františka Serafinského, který, aby ve všech jeho klášterích stejně horlivě Maria Panna ctěna byla, opatřiti dal všechny dvěře nápisem: „Ave Filia Dei Patris — ave Mater Dei Filii — ave Sponsa Spiritus Sancti! Zdrávas dcero Boha Otce — zdrávas Matko Boha Syna — zdrávas choti Ducha svatého!“ Příkladem našim horlivcům byl i sv. Bonaventura, z téhož řádu serafinského, který pět žalmů, počínajících literami přesvatého jména Maria, sám složil. Příklady měli i na jiných svatých, kteří paterým počtem, na př. 5 hodin, 5 dní, 5 týhodnů, 5 měsíců nebo 5 let, Pannu Marii obzvláště ctili a velebili a k ní rozličné pobožnosti, neb láska Mariánská je vynalézavá, složili a konali. — Aby pak společnost tato v úctě k Panně Marii Svatohorské utvrzena byla, konáno každoročně jedno neb dvě shromáždění, na př. před výroční poutí na Svatou Horu. K tomu také cíli sestavena pravidla k dobrovolnému sice, ale svědomitému, ovšem bez jakéhokoliv závazku pod hříchem, plnění a zachovávání. Na doklad příslušnosti k této mariánské sdružení, zapisovali se členové vlastnoručně do knihy; rovněž i dobrodincové sdružení, neb kdo co dobrého pro sochu Panny Marie, kterou si členové pořídili, učinil, vše se zapisovalo. Socha ta pořizena byla společným nákladem členů r. 1738, (tedy v roce, kdy počet jích na 15 byl stanoven), byla pěkně „staffirovaná“ a téhož roku dne 9. července, při společné pouti na Svaté Hoře, na původní soše (originálu) dotýkána. Jaké úctě a oblibě tento znak lásky mariánské u členů se těšil, patrně z toho, že socha byla střídavě vždy na dobu čtyř neděl do bytů členů půjčována a svěřována, aby tam byla ctěna a ošetřována i se vším inventářem, k ní patřícím. Když některý člen zemřel, postavena byla posvátná socha na jeho rakev.

Pokračování v 6. čísle.

Z letošních poutí

Není jistě možné opomenout letošní největší poutní události, kterými byly Korunovace a Poutní slavnost, a nevěnovat jim alespoň několik řádek. Svatohorské poutě totiž nejsou jen krásné slavnosti plné květín, slunce a duchovna, ale též spousta neviditelné práce a příprav, které jim předcházejí. V následujícím článku bych se rád zmínil alespoň o některých z nich.

Přípravy

Přípravy na letošní Korunovaci začaly již v průběhu časného jara. V loňském roce totiž dosloužilo liturgické podium, které bylo po dlouhou dobu používáno pro účely největších poutí, protože prostor korunovačních kaplí není dostatečně velký jak pro celebranta s asistencí, tak ani pro věřící, kteří by se z velké části stali „diváky, kteří nic nevidí“ a „účastníky liturgie, od níž jsou odříznuti“ architektonickými překážkami, jakými jsou například schodiště a podobně. Navíc jsou korunovační kaple používány pro těleso, které provozuje při slavnosti liturgickou hudbu. Zkrátka areál Svaté Hory vznikl v době, kdy o slavení mše svaté čelem k lidu neměl nikdo ani potuchy a není tedy pro tento typ liturgie prostorově disponován.

Před pořadateli poutních slavností tedy stála otázka, jak co nejlépe vyřešit danou situaci a současně využít i možnosti hledat nové možnosti, jak umístit plošinu s oltářem, ambonem a sedes takovým způsobem, aby byly splněny všechny na ni kladené požadavky: všichni účastníci liturgie mají mít možnost i fyzicky tvořit jedno společenství a dobře vidět, nesmí však vznikat dojem tribuny z prvomájového průvodu, pro liturgii má být prostor dostatečně velký, hlavní schodiště na horní ambit musí zůstat průchozí, zasazení podia do prostoru má být co nejméně rušivé, podmínky bezpečnosti mají odpovídat zákonným normám, podium je nutno navrhnout tak, aby bylo skladné a snadno sestavitelné i rozložitelné nanejvýš dvěma osobami...

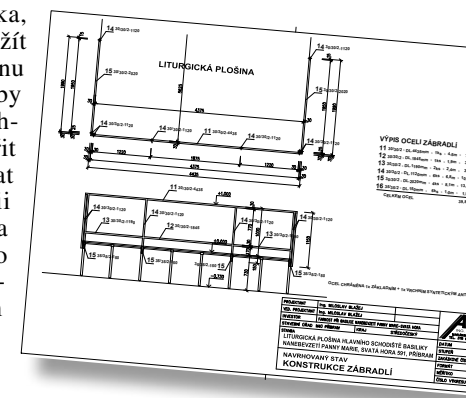
To jsou jen ty nejdůležitější parametry.

Řešení se začalo realizovat v ateliéru, který navrhl nosnou konstrukci podia. Tento nutný a ne zcela levný návrh v celé výši financoval jeden z dobrodinců Svaté Hory. Výroba a instalace podia pak proběhla v červnu a po zatěžkávací zkoušce, kterou byla 10. arcidiecézní pouť za duchovní povolání, byla ještě upravena podlahová krytina a podium bylo připraveno sloužit, doufáme, že dlouhá léta. V příštím roce ještě počítáme s pořízením iluzivní čelní stěny podia (namísto dočasně použitého látkového závěsu), které by se po její instalaci mělo stát estetickým pokračováním zdíva horního ambitu.

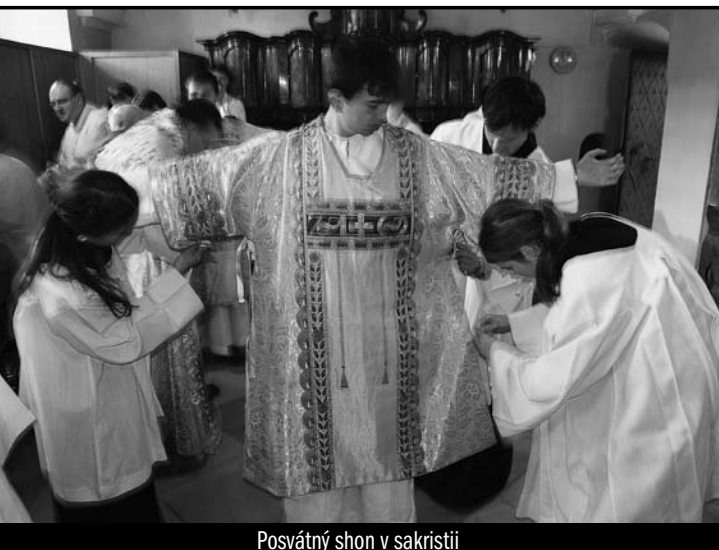
Financování samotného podia v hodnotě 80 tis. Kč bez DPH mezi sebe rozdělily Římskokatolická farnost a Matice Svatohorská.

Hudba o Korunovaci

„Zase píše o hudbě, varhaník...“ Jistě. Ovšem příprava hudební složky Korunovace není žádnou maličkostí. Kromě osoby regenschoriho, který je za svůj

vkład do této složky slavnostní liturgie a její přípravy jistým způsobem finančně odměňován, se nácvičku liturgické hudby i jejich dalších příprav účastní především lidé pracující zdarma, pro čistý zájem o věc. A nenechte se mýlit, nejedná se pouze o osoby věřící nebo spjaté s církevním prostředím. Pro letošní Korunovací byla vybrána varhanní mše Johanna Georga Zechnera, a to především proto, že Svatohorský chrámový sbor ji má již dva roky v repertoáru. Pro zpěv v Korunovačnickém oltáři však – jedná se o prostor takřkající „v pleněru“, neboli venku – není Svatohorský sbor dostatečně velké těleso, a proto je třeba hledat pomoc, aby hudba zněla dostatečně zvučně. Tímto pomocníkem je již tradičně Komorní smíšený sbor Dr. Vladimíra Vepřeka z Příbrami. Tento sbor však musí proto, aby novou skladbu nacvičil v termínu (sbor samozřejmě vystupuje i mimo Svatou Horu, a proto musí pracovat i na vlastním repertoáru), absolvuje obvykle třídní soustředění, tedy jakýsi pracovní zájezd, na němž se mnoho hodin denně zkouší a jehož náklady nesou na bedrech sami sboristé. Připomínám nemalou ochotu jeho členů zpívat při liturgiích, vždyť se nejedná o chrámový sbor!

Posvátný shon v sakristii

Podobně i Svatohorský sbor dvakrát ročně absolvuje podobná soustředění. Kromě toho oba celky každý týden pravidelně zkouší. Orchestrální doprovod pak zajišťují členové Příbramské filharmonie posílení o (skrovně) placené výpomoci. I Příbramská filharmonie věnuje přípravě hudby několik měsíců práce. Výsledkem této přípravy je asi půl hodiny živé hudby, která se letos prováděla při slavnosti konané až v červenci. Všichni dobrovolní i placení účastníci tak samozřejmě museli přizpůsobit i termíny svých dovolených. Nejen ti „věřící a ochotní“, ale též i ti „jen ochotní“...

Desítka neviditelných

Možná že jich je i více. Počítáme mezi ně kostelníky, placené i neplacené, ministranty, pracovníky Svatohorského poutního muzea i další dobrovolníky. Bez nich by nebylo možné uskutečnit slavnostní světelný průvod, jelikož by nebyly k dispozici svíce ani ručně lepená ozdobná stínítka na ně. Nebylo by možné nést v průvodu milostnou sochu P. Marie svatohorské, protože z jáhnů ani mladých redemptoristů by na to potřebná čtveřice nebyla k dispozici. Nebyli bychom mohli o Pouti rozdávat požehnané růže, protože vzhledem k jejich cenám bychom bez vydatné pomoci zběhlého podnikatele nenalezli řešení, jak tyto květiny pořídit ve stejné kvalitě za výrazně nižší cenu. A nebylo by mnohé další.

Díky patří všem, kteří se na přípravách podílejí!

P. Šmolík

Královna zářící po pravici svého Syna

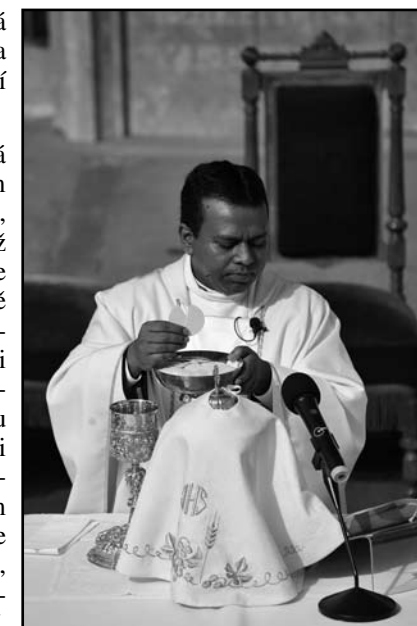
Kázání, které na Svaté Hoře při poutní mši svaté 14. srpna 2011 v 9 hodin přednesl Mons. Dennis Kuruppassery, rada Apoštolské nunciatury.

Drazí bratři a sestry v Kristu,

na začátku své promluvy bych rád přečetl – i když je to trochu obtížný text – formulaci z dogmatu o Nanebevzetí Matky Boží. Ctihodný papež Pius XII. zde říká: „...tím způsobem vznešená Matka Boží, tajemně sjednocená s Ježíšem Kristem, od věčnosti v jedinečném záměru předurčení, Neposkvrněná ve svém Početí, neporušená Panna ve svém Božském mateřství, velkorysá společnice Božského Vykupitele, který dosáhl naprostého vítězství nad hříchem a jeho důsledky, nakonec, jako nejvyšší dovršení svých privilegií, byla uchráněna od porušení hrobu a, když přemohla smrt, podobně jako už její Syn, byla vzata s duší i tělem do slávy nebe, kde jako Královna září po pravici svého Syna, nesmrtelného věčného Krále.“ (viz. AAS 42, Munificentissimus Deus, 1950, str. 768-769).

Podstata naší víry v nanebevzetí Panny Marie spočívá v tom, že ona, podobně jako Kristus, její Syn, už přemohla smrt a jako vítěz se v plnosti svého bytí „s duší i tělem“ těší z nebeské slávy.

Svatý apoštol Pavel nám v dnešním druhém čtení pomáhá vnést trochu světla do tohoto tajemství. Vychází přitom z ústřední události lidských dějin a naší víry: ze skutečnosti, kterou je vzkříšení Krista, který je „prvotinou těch, kteří už zemřeli“. Ponoření do jeho velikonočního tajemství jsme se stali účastníky jeho vítězství nad hříchem a nad smrtí. Právě v tom se nachází překvapující tajemství a klíčová skutečnost celého lidského bytí. Svátý Pavel nám říká, že všichni jsme byli „přivtělení“ k Adamovi, prvnímu a starému člověku, že všichni máme totéž lidské dědictví, ke kterému náleží utrpení, smrt a hřích. K této realitě, kterou všichni každodenně poznáváme a zakoušíme, připojuje jednu naprosto novou věc: nejenže jsme obdařeni tímto dědictvím jediného lidského bytí, které započalo s Adamem, ale jsme přivtělení také k novému člověku, ke Kristu vzkříšenému, a tak je v nás už přítomen život plynoucí ze vzkříšení. Takže ono první „přivtělení“ biologické je spojením se smrtí, spojením, které plodí smrt. Druhé, nové, které nám bylo darováno ve svátosti křtu, je spojením, které dává život. Připojuji citaci z dnešního druhého čtení; svátý Pavel zde říká: „Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak zase pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi.“ (1Kor 15,21-24).

Boží láska, která přemáhá smrt a obdarovává nás věčností, my ji nazýváme „nebem“, je tak veliká, že Bůh má místo i pro nás. Člověk Ježíš, který je ve stejnou chvíli i Bohem, je pro nás zárukou, že bytí člověka a bytí Boha mohou existovat a věčně žít jedno v druhém. Tím se tedy chce říci, že každý z nás nebude existovat jenom jako určitá část, která pro nás, abychom tak řekli, bude utržena, zatímco ostatní zaniknou; jde především o to, že Bůh miluje celého člověka, takového jaký je. A Bůh do své věčnosti přijme to, co nyní, v tomto našem životě, jehož součástí jsou utrpení i láska, naděje, radost i smutky, roste a postupně se proměňuje. Celý člověk, celý jeho život bude přijat Bohem a v něm očištěn, obdrží věčnost.

V životě Panny Marie se nikdy nestal žádný zázrak, nepronesla žádné učené kázání, neměla žádná mimořádná zjevení. Nic. Všední život Marie v Nazaretu se nevzdálil lidské podmíněnosti kteréhokoli člověka té doby: námaze v práci, pokoře i chudobě, utrpení i rodinné radosti. V čem tedy vlastně spočívá její velikost? V obrovské důvěře v Boha a v bezpodmínečné odevzdanosti bez váhání. V ní se zrcadlí to, co Bůh činí s těmi, kdo žijí jeho láskou.

Maria byla „připravována“ Bohem a Duchem svatým, aby se stala Ježíšovou Matkou a v důsledku toho matkou všech lidí Bohem milovaných. A jako každá jiná maminka si z toho, co vlastní, pro sebe neponechává nic, chce všechno velkoryse dát svým dětem.

Drazí bratři a sestry,

Maria nanebevzatá nám ukazuje cílový bod a také cestu k jeho dosažení. Ve chvíli, kdy přijala Ježíše do svého klína, neuzavřela se do sebe, aby činila pokání. Nese ho k Alžbětě, aby svým příchodem dala „propuknout jáso tu radosti“. Klínem, na kterém my můžeme a máme nést Ježíše, abychom šířili jeho radost, je láska vůči všem Alžbětám, které nás obklopují a na nás čekají. Víra sama je ničím, pokud se nepromění v lásku, pokud se nestane cestou, po které budeme spěchat k Alžbětě. A láska pak je nezištností, svobodou, radostí. Je kamenem, kterým se buduje cesta směrem k nebi.

Prosme Pána, aby nám pomohl pochopit, jak je v jeho očích drahocenný celý náš život; aby posílil naši víru v život věčný; aby z nás učinil lidi naděje, kteří se snaží o budování světa otevřeného Bohu, lidí plné radosti, kteří umí ohlašovat krásu budoucího světa uprostřed každodenních záležitostí a v této jistotě žijí, věří a doufají. ●

Poznámky o askezi • III

O askezi utrpení

Posun v křesťanské spiritualitě souvisí s novou teologií stvoření a Božího království. J. E. Metz se například táže: Nespojujeme s pojmem askeze bezděčně odřeknutí se světa s popíráním světa? Není křesťanská askeze poznamenána vnitřní tendencí útěku před světem? Nemůže být útekem ze světa. Jsme prostě v něm a utéci by znamenalo jen utéct do nějakého bočního, klamného, umělého světa. Křesťan nemůže utíkat ze světa, když ví, že Slovo se stalo tělem, aby přebývalo mezi námi. Boží láska tvořící a Boží láska vykupující se mohou rozlišovat, ale ne je sekernicky štěpit a stavět jednu proti druhé. Tento svět je Boží svět.

Konstituce Gaudium et spes vane tímto dechem nového křesťanského humanismu a je asi definitivní tečkou za všemi pozůstatky platonismu a manichejského postoje k Božímu stvoření. Ve 39. hlavě učinila definitivní přítrž i nedobrému dualismu tohoto a onoho světa. Bylo by třeba pečlivě promyslet zvláště poslední odstavec této kapitoly: „Hodnoty lidské důstojnosti, bratrského společenství a svobody, totiž všechny tyto dobré plody přírody i našeho přičinění, které jsme v Duchu Páně a podle jeho příkazu zde na zemi rozmnožili, potom opět nalezneme, avšak očištěné od každé skvrny, ozářené a přetvořené, až Kristus odevzdá Otci Věčné a všeobecné království. (...) To království je zde na zemi tajemně přítomné, příchodem Páně však bude dovršeno. Láska a její dílo zůstane, i když neznáme způsob, jímž se má vesmír proměnit.“

Nejdůležitější a nejširší pole pro křesťanskou askezi je ovšem bliženská láska, protože v ní, zakotvené v lásce k Bohu, je sama podstata křesťanské dokonalosti. Krásná bratrská a sesterská svornost je však možná jen v ovzduší velké víry a za cenu ustavičného sebezapírání. Jako vyvolený lid Ježíšův, spojený „vroucí láskou“, jak říká svatý Pavel, potřebujeme stále přemáhat sobectví ve všech jeho odstínech. Kdo se začne rozdávat druhým, k tomu přichází Ježíšovo království. Neboť Ježíš je člověk pro druhé. Čeho se zřekneš v zájmu lásky, to si podržíš a nikdo ti to nevezme. Kde ustoupíš, tam děláš krok vpřed, kde se skloníš, tam vyrostíš.

K mravním úkonům křesťana patří úsilí a snaha křesťanský zvládat i lidské utrpení. Proto se může mluvit o askezi utrpení. Ve starší asketické literatuře můžeme najít místa poznamenaná stoickým ideálem. Např. u svatého Earsanufia: „Není dovoleno cítit bolest pro věci tohoto světa.“ Křesťanským ideálem však není antická ataraxia – neotřesitelnost nebo necitelnost vůči utrpení. Křesťanským ideálem je láska, která objímá Tvůrce a celé stvoření, a dovede se ušlechtilé a v řádu lásky rmoutit nad zbytečnou a svévolnou zkázou i třeba jednoho květu kaktusu. To je jasné každému, kdo vidí Ježíše, jak pláče u Lazarova hrobu.

Dokončení na straně 24

Ježíš řekl svým učedníkům: „Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odív; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.

Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budít pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“ (Mt 6,1-6.16-18)

Milujme nezištně V dnešní době je populární vše to, co je vidět, to co je luxusní, to co se dobře prodává nebo to co halasná reklama vnucuje lidem jako nepostradatelné. Užitek, účelnost, využitelnost, líbivý vzhled, pompézní díla a skutky.

Ježíš nám však připomíná, že skutečně velké věci nemusí být vidět. Bůh koná často ve skrytu a pravé dobro nepotřebuje reklamu. Skutky lásky, modlitba a odříkání se nevyžadují ani pochvalu od druhých, ani nějaké billboardy. Lásky totiž v sobě zahrnuje nezištnost a je zaměřena na dobro druhého, ne na prezentaci sebe sama a na sebevyvyšování.

Pane Ježíši, dej, ať konáme dobro a projevujeme bratrskou lásku trpělivě a nezištně. Amen.

Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když potom seděl u stolu v domě, hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky. Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?“ On to uslyšel a řekl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne obět.‘ Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ (Mt 9,9-13)

Matouš, evangelista, byl původně celníkem. Toto zaměstnání bylo považováno za veřejně hříšné z mnoha důvodů: úplatky v něm byly běžnou praxí, navíc tento úřad byl začleněn do struktury římského právního systému, který zotročoval Židy. Celníci tak byli v očích Židů kolaboranty s římskými okupanty.

Chci, buď čistý!

Když Ježíš sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy.

Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl:

„Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl:

„Chci, buď čistý.“ A hned byl očištěn od svého malomocství. Tu mu Ježíš pravil: „Ne abys o tom někomu říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“ (Mt 8,1-4)

Dobra, která dostáváme od Boha, mají sloužit Boží oslavě a k prohloubení naší lásky k Pánu. Když Ježíš uzdravil malomocného, poslal ho, aby poděkoval Bohu předepsanou obětí. Kdykoli ve svém životě zakoušíme nějaké dobro, štěstí, vyslyšení od Pána, nemáme se přesprítli zaměřit na svou radost, aby to, co je důležité, se plně rozvinulo: Poděkovat Bohu, vzdát mu chválu a snažit se mu děkovat celým svým srdcem a způsobem života. To je nakonec tím nejlepším završením našeho štěstí z jakéhokoli dobra. Náš Pán chce s námi sdílet nejenom skutečnosti těžké a bolestné, ale chce se stát naší radostí a dělit se s námi o náš život i v jeho radostných stránkách.

Pane Ježíši, chceme ti dnes poděkovat za všechno dobro, které nám dává nebeský Otec skrze tebe, zvláště za dar tvé lásky, tvého Ducha a za tvé milosrdenství vůči nám. Děkujeme ti, že se nás hříšných neštítíš a dotýkáš se nás svou uzdravující mocí spásy, která pramení z tvé lásky na kříži. Děkujeme ti a oslavujeme tě také za všechny přirozené dary i za všechna vyslyšení našich proseb. Amen.

Ježíš se ale dívá do nitra člověka. V duši uviděl Matouše nespokojenost, existenční smutek a hledání smyslu života. Matouše už neuspokojovalo bohatství, peníze, možnosti tohoto světa. „Seděl v tom všem“ a nedokázal se zvednout a začít nový život. Až najednou přichází ten nejučinnější impuls, sám Ježíš, o kterém Matouš zajisté slyšel a uvažoval, který, když procházel kolem, vyřkl ta osvobozující slova: „Pojď za mnou.“

Ježíš kráčí také naším životem. Jsme možná zamotáni do svých názorů, představ, do svého myšlení a přesvědčení. Můžeme mít pocit, že jsme přikováni k tomu všemu, co nás nemůže uspokojit. Čím více chceme a snažíme se, tím víc se objevuje nepokoj srdce.

Pane Ježíši, zavolej nás k sobě. Dej, ať povstaneme z toho, co nás zdržuje na cestě za tebou. Ať už necháme všeho, co nás připoutává, ničím, přináší nepokoj srdce. Chceme jít za tebou a následovat tě celým svým životem. Chceme naslouchat tvému slovu a podle něj žít.

Pojď za mnou!

Dokončení ze strany 21

O askezi utrpení

Nevěřící někdy vytýkají křesťanům nepřátelský postoj k radosti, prostě kult utrpení. Podobné výtky byly v některých případech oprávněné. Odříkání, strádání a utrpení někdy platilo jako hodnota sama v sobě, jako následování Kristova utrpení. Tak se nesprávně chápaly výroky svatých, např. sv. Jana z Kříže: „Buď trpět, nebo zemřít.“ či výrok sv. Terezie: „Trpět nebo zemřít.“ Je možné ze samé „zbožnosti“ nebyť schopen radosti, šlapat po růžích a trny si dávat za klopu? Je třeba mít jasno. Ježíš je cesta. On utrpení nehledal. Utrpení pro utrpení. Všecko, co vytrpěl, pocházelo od lidí. Vše mu způsobili druzí, ne on sám sobě. Ale zároveň dobrovolně přijal kříž. Přijal krušnou práci, neúspěch, nenávisť lidí i nejtrpčívší smrt. Kdo může říct proč? Poslední odpovědí je tajemství hříchu, tajemství jeho nepochopitelné lásky, která nese pokoj a radost podstatnou a úplnou. Křesťan tedy nezná kult utrpení. Učedník Ježíšův zná jen obětující se lásku.

ThDr. Václav Holakovský (upr. P. B. Vaněk, CSsR, kráceno)

Listárna

Do mé e-mailové schránky dorazila tato zpráva:

„Dobrý den. Mám na Vás dotaz, zda byste mi ve vašem časopise Svata Hora nemohli uveřejnit nějakou mou náboženskou báseň, např. modlitbu k Panně Marii. Dovoluji si Vám poslat ukázkou a děkuji za posouzení mé žádosti. S pozdravem Michal Kráktý.“

S radostí uveřejňujeme, P. Šmolík.

Zdravas Královno

Zdravas Královno, Matko naše,
k Tobě vroucně voláme,
bys pomáhala z nebes výše
ve všem, co zde konáme.

Shlédni na nás v našem lkaní,
Panno milostivá a čistá,
kež vždy plníme Tvá přání
a žijeme pro Jesu Krista.

Oroduj za nás, Rodičko Boží,
vždyť přece po lásce každý touží.

Kež každému řekneš, že jen v ní
může člověk dojít spasení.

A že ta láska je Bůh sám
a člověk má být Boží chrám.

Zdravas Maria, matko milosti

Zdravas Maria, Matko milosti,
Tobě patří naše díky,
chráme nesmírné Boží radosti,
svatá ježs po všechny věky.

Jsi Královna všech lidí,
proto kež Tě každý uctívá,
týmž směrem jak Ty hledí,
tam, kde Pán Bůh v nebi přebývá.

Do ráje s Tebou chceme směřovat,
stejnou naději jak Ty spatřovat.

Pros za nás hříšné u Pána stále,
ať jsme jen svatí na duši, těle.

Michal Kráktý

Věčné sliby D. Horáčka

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2011

28. 9. - 1. 10.	13.00	Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky • P. Christian Martin Pšenička, OPræm	1.200 Kč
7. 10. - 9. 10.	13.00	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského • P. Vladimír Málek	-
10. 10. - 14. 10.	8.00	S Pannou Marií Svatohorskou III. • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
6. 11. - 12. 11.	8.00	Exercicie pro kněze I. • Mons. Ladislav Hučko	2.310 Kč
13. 11. - 19. 11.	8.00	Exercicie pro kněze II. • P. Vladimír Málek	2.310 Kč
20. 11. - 26. 11.	8.00	Exercicie pro kněze III. • Miloslav kardinál Vlk	2.310 Kč
8. 12. - 11. 12.	13.00	Adventní setkání I. • P. A. Verbovský, CSsR	1.200 Kč
15. 12. - 18. 12.	13.00	Adventní setkání II. • exercitátor v jednání	1.200 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden v konkrétních kurzu. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram - Svatá Hora, Exerciční dům, 261 80 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

Významné akce a putě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

25. 9.	Koncert na dvoje varhany z cyklu Hudba v nezvyklých souvislostech III.	M. a P. Šmolíkovi
26. 9.	Bl. Kašpara Stangasingera, redemptoristy, památka.	
28. 9.	Sv. Václava, slavnost. Mše svatá v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
5. 10.	Bl. Františka Xavera Seelose, redemptoristy, památka.	
7. 10.	P. Marie Růžencové, památka. V 16.00 modlitba posvátného růžence s hudebním doprovodem. 150 let od příchodu redemptoristů na Svatou Horu.	
8. 10.	Mše svatá v 10.00, oslavuje emeritní arcibiskup pražský Miloslav kardinál Vlk. Následuje vernisáž tematické výstavy v 11.30, křížová cesta v 13.00, prohlídka areálu a projekce filmu o redemptoristech ve 14.00, koncert v 15.00, latinské chorální nešpory v 16.30 (bez náviku).	SHS, KSSDVV, PF ad.
14. 10.	Requiem za P. Karla Břízu, redemptoristu v 17.00. Následuje Koncert k nedožitým 85. narozeninám P. Karla Břízy (v 18.00).	SHS
1. 11.	Všech svatých, slavnost. Mše svatá v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
2. 11.	Všech věrných zemřelých, památka. Hudba při mši svaté v 17.00: P. Šmolík - Requiem (premiéra).	SHS, kom. orchestr
9. 11.	Posvěcení lateránské baziliky, svátek. Současné Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - redemptoristů.	
12. 11.	Zpívání latinské chorální nešpory. Návik v 16.00.	
20. 11.	Ježíše Krista Krále, slavnost. Hudba při mši svaté v 9.00: J. Bříza - mešní proprium. Adorace od 12.00 do 15.30. V 16.15 Slavnostní Svatocecilské nešpory.	SHS, M. Šmolíková, P. Šmolík - varhany
21. 11.	Zasvěcení P. Marie v Jeruzalémě, památka. Hudba při mši svaté v 17.00: R. Rejšek: Přífary pro trubku a varhany ad.	R. Rejšek, P. Šmolík

SHS - Svatohorský chrámový sbor, KSSDVV - Komorní smíř. sbor Dr. VI. Vepřeka, PF - Příbramská filharmonie

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

- Neděle:** Areál otevřen 6.30 - 17.00
Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30
Modlitba posvátného růžence v 15.00, zpívané nešpory v 16.15
Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a po nešporách v 16.15
- Pondělí - sobota:** Areál otevřen 6.30 - 18.00
Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00
Modlitba posvátného růžence v 16.30
Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00
- Schody:** Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30). Přístup z ambitu dočasně uzavřen.
- Svátost smíření:** Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli.
- Svátost křtu:** Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.
- Svátost manželství:** Je třeba, aby se zájemci o tuto svátost o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.
- Ve středu** od 18.00 katechismus pro dospělé ve farním sále.
- Ve čtvrtek** po odpolední mši svatě půlhodinová adorace.
- V pátek** mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.
- V sobotu** po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii. po mši svatě v 9.00 hodin setkání ministrantů. Kontakt: ministranti@svata-hora.cz.
- V sobotu** přenáší mši svatou v 9.00 Radio Proglas.
- 3. neděli v měsíci** v 16.30 latinské zpívané chorální nešpory. Návčiv v 16.00.
- Jedenkrát v měsíci** v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence.
- V postní době** denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí.
- V květnu**

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí - pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.
Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,
E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII.: 9.00 - 17.00
pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII.: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X.: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea ke zhlédnutí v rámci prohlídky zdarma. Mimo prohlídku vstupné 10 Kč.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chorové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídkový okruh Svatá Hora v čase i nad časem zahrnuje projekci filmu o Svaté Hoře v Mníšecké kapli, prohlídku stálé výstavy na letním kůru a Svatohorského poutního muzea. Vstupné 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 80 Příbram II, tel.: 777 127 245, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Anton Verbovský, CSsR. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Pražská provincie Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele

Vás zve do svatohorské baziliky na 15let oslavy od příchodu redemptoristů na Svatou Horu

Program

sobota 8. října 2011

- 10.00 **Slavnostní mše svatá.** Celebruje Miroslav kardinál Vlk, emeritní arcibiskup pražský.
Zazní hudba redemptoristických autorů.
- 11.30 **Vernisáž tématické výstavy** ve Svatohorském poutním muzeu. Doprovodí Musica Podberdensis.
- 13.00 **Křížová cesta** v parku.
- 14.00 **Komentovaná prohlídka areálu.** Současně **projekce dokumentu** o redemptoristech.
- 15.00 **Koncert Příbramské filharmonie** a spojených pěveckých sborů (Antonín Dvořák: Mše D dur).
- 16.30 **Zpívané latinské chorální nešpory.**

pátek 14. října 2011

- 17.00 **Requiem za P. Karla Břízu,** významného skladatele - redemptonisty
- 18.00 **Koncert Svatohorského chrámového sboru** k nedožitým 85. narozeninám P. Karla Břízy.

Kontakt

Pražská provincie Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - Svatá Hora, 261 80 Příbram II - Svatá Hora 591, tel.: 318 429 930, fax 318 429 934, e-mail: cssr@cssr.cz, internet <http://www.cssr.cz>

1861 - 2011

Svatohorská ministrantská škola přetrvala i obtížnou dobu II. světové války...